

Žižek Oportünizmine Devam Ediyor

25.05.2020 • Güncel Müdahaleler • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Aşağıdaki makale, yeni komünizm taraftarı İbrahim Sâlik tarafından web sitemize bu hafta iletilmiştir. Dünyanın ve bulunduğumuz coğrafyanın gerçek çelişkilerinin analizi ve çözüm önerilerine ilişkin sizlerin de görüş ve katkılarını önemsiyoruz.

Çalışmalarınızı info@yenikomunizm.com adresimize iletebilirsiniz.

Slavoj Žižek, sistemin doğasını ve temel çelişkilerini örten açıklamalarına devam ediyor. Bundan iki gün önce Žižek Youtube'ta Valuetainment programına -enteresan olarak bu sefer de ana akım medya yerine Patrick Bet David adlı "özgürlük ve fırsatların ülkesinde başarmış bir girişimcinin" [1] kanalını tercih etmiş- gündemi değerlendirmiş. Daha önce komünizmi "mutlak bir yenilgi" olarak damgalayan, Mao'yu "insanların yaşamlarını hiçe sayan" biri olarak lanse eden ve seçimlerde "neoliberal statükoyu sarsacağı" iddiasıyla Trump'ı destekleyen, emperyalizmin içkin dinamiklerinde ilerici özellikler bulan ve Üçüncü Dünya'daki muazzam sömürleri görmezden gelen hatta reddeden kültür filozofu, "radikal" görüşleriyle ekranları parlatmaya ve kinik kof retoriğine bu sefer de Demokrat Parti'nin -Kasım ayında yapılması planlanan, ancak gerçekleşmesi Trump gibi bir faşist ile şaibeli olan- seçimlerdeki adayı Joe Biden'a yeşil ışık yakıyor. Žižek'in tutumu bizim açımızdan pek şaşırtıcı olmasa da hem kendisinin "dünyanın en tehlikeli filozofu" olarak kabul edildiği, bir bilim olarak komünizmi tahrif ederek Dünya Sağlık Örgütü'nün işleyişinden komünist hayaller çıkartan [2] ve dünyayı olduğu gibi kabul etmek istemeyen, bu sistemi değiştirmek isteyen kitleler üzerindeki göze görünür etkisi düşünüldüğünde Raymond Lotta'nın deyişiyle bu "şişirilmiş gerzeğin" her fırsatta teşhir edilmesi gerekiyor.

Öncelikle Žižek'in iddialarını masaya yatıralım ve daha sonra bunları komünizm bilimi ışığında inceleyelim. Žižek videoda Clinton yerine Trump'ı desteklediğini ancak bunun koronavirüsü süresince bir hata olduğunun anlaşıldığını ima ediyor, Trump'ı süreci iyi yönetememekle

suçluyor. Yani Žižek için Trump/Pence rejimi ile pandemi sürecindeki bilim karşıtı tutumu dışında bir sorunu olmadığını çıkartıyoruz. Nitekim Žižek bu faşist rejimin ne ülke içerisinde ne de dünyanın her bir tarafındaki suçlarında pek de bir sıkıntı görmüyor. Komünizmi “mutlak bir yenilgi” olarak görüp radikal burjuva düşünürlerini özgürlük savaşçıları olarak gören [3] bir “radikalden” de daha fazlasını beklemek hata olurdu herhalde! Žižek konuşmasına Biden’ın “idealden uzak” olduğunu ama “hayal kuracak vaktimizin” olmadığını söyleyerek devam ediyor. Ve ekliyor, “yönetimdeki bazı kişiler Trump’tan daha rasyonel politikalar izliyorlar gibime geliyor”. Şimdi bu görüşlere bir göz atalım.

Trump/Pence Rejiminin Gerçek Doğası

Trump/Pence faşist rejimi global pandemi süresince insanların hayatlarını hiçe sayan yaklaşımıyla, kendi magandalarını sokaklara çıkartan yaklaşımıyla şüphesiz insanlık suçlarına bir yenisini daha eklemiştir. Öte taraftan bu rejimin yönetim anlayışının problemlili olduğu, hatta insanlık için ciddi bir tehdit niteliği taşıdığına anlaşılması için bu sürece ihtiyacımız yok. Žižek “sol” düşünürlerin çok sık yaptıkları hatalardan bir tanesi olan “faşizmin inkarı” hatasını tekrarlıyor. **Faşizmi, varlığını sürdüren belli başlı bazı burjuva demokratik normlara bakarak ve salt Hitler/Mussolini’nin canavarca ideolojik çizgisine indirgeyerek yaklaşmak “sol” cenahın iflas ettiği noktalardan bir tanesidir.** Yine aynı şekilde bu sol liberal anlayış, seçimlere takıntılı ve taktıkları at gözlükleriyle bu faşist rejimlerin kendilerini konsolide etmelerinin insanlık için oluşturdukları tehlikeyi görmekten de aciz durumda kalmaktadırlar. Bu noktada Bob Avakian’ın Hristiyan faşistleri ile ilgili bu ifadesine başvurmakta fayda var:

“Aslında son derece isabetli bir biçimde Hristiyan faşistler olarak tanımlamış olduğumuz, ABD’deki bu dinci-köktenciler hükümetin toplumda birtakım değişiklikler yapması çağrılarında bulunuyorlar. Birçok kişi, bu kesimlerin sözünü ettikleri şeylerin ABD gibi bir ülkede gerçekten yapılmayacağını ya da yapılamayacağını düşünüyor. Örneğin İncil’in eşcinseller için hükümlerinin (yani eşcinsellerin öldürülmesi emrinin) pratiğe geçirilmesi yönünde çağrılar işittikleri vakit “Böyle bir şeyi yapma konusunda herhalde ciddi olamazlar” diyor pek çokları. Gelgelelim, insanlar bu Hristiyan faşistlerin ne kadar ciddi olduklarını, gerçekte ne yapmayı

amaçladıklarını ve durumun ne denli vahim olduğunu kavramak zorundadırlar. Bu Hristiyan faşistlerin arasında, bunların en fazla nüfuz ve güç sahibi olanlarının ve en güçlü bağlantılara sahip olanlarının da arasında, eşcinsellerin idamı türü uygulamaları olan "İncil temelli bir ahlaki" "memleketin kanunu" olarak dayatmayı arzulayanların olduğu açıktır. [4]

Nitekim gerek kendi yönetim süreleri boyunca; kürtaj hakkına, LGBTİ bireylere, kadınlara, toplumun ilerici her kesimine yaptıkları saldırılar; Siyahi, Latino ve Amerikan Yerlisi halklara uyguladıkları katliamcı zulüm politikaları ve de ICE eşliğinde giriştikleri etnik temizlik hareketleri ile Hristiyan faşistleri ne kadar ciddi olduklarını her fırsatta göstermişlerdir. Bugüne geldiğimizde bu faşist rejimin ellerinde silahlarla Eyalet Meclisi basan magandaları ise farklı bir şeyi ifade etmektedir. Buna birazdan geleceğiz. Ancak önce Marx'ın tabiriyle "burjuva hakkının dar ufku aşamayan" Žižek ve benzerlerinin Demokrat Parti ve başlı başına devlet kavramlarına bir bakalım.

Bir Sınıf Diktatörlüğü Olarak Devlet

Devlet bir sınıfın diktatörlük aygıtıdır, daha fazlası değil! Devlet ister burjuva demokratların ister Hristiyan faşistlerin elinde olsun, her iki koşulda da bir burjuvazinin halk kitleleri üzerinde uyguladığı acımasız diktatörlüğün baskı aracıdır. Şüphesiz her iki yönetim biçimi arasında farklar vardır, hatta bazen keskin farklar vardır ki, bunlar yönetici sınıflar arasındaki çelişkileri de keskinleştirirler. Ancak son tahlilde burjuvazinin iktidar piramidini temsil eden bu iki sınıfta, ezilen halk kitlelerinin ve bir bütün olarak tüm insanlığın çıkarlarını düşünmezler. Devletin ve aygıtlarının kontrolü aralarındaki çelişkilere rağmen yönetici sınıfın herhangi biri tarafından domine ediliyorsa bu durum sanılanın aksine insanlık ve kitleler açısından radikal hiçbir şeyi temsil etmez. Hatırlatmakta fayda var:

"Devlet burada çok özel bir anlama sahiptir -en genel anlamıyla hükümetle aynı şey değildir. Bir devlet, nerde olursa olsun ve hangi hükümet biçimine sahip olursa olsun, 'temel olarak ezilen, sömürülen sınıfı baskı altında tutma aygıtıdır'. Bu aygıtın temel kısımları, sıklıkla olduğu gibi gerekli olduğu zaman vazgeçilecek olan parlamentolar ve öteki benzer kamusal tartışma ve şekli karar alma mekanizmaları değil, yürütme erki, bürokrasi, mahkemeler ve özel olarak da silahlı kuvvetleridir. Bu silahlı kuvvetler, bir sınıfın diğer sınıf üzerindeki iktidarının

yoğunlaştırılmış halidir: yönetici sınıfın güç tekeli temsil ederler ve amaçları, (hem ülke içinde, hem de özellikle emperyalizm çağında, çıkarlar üzerine ihtilaf yaşanan, dünyanın herhangi bir yerinde) o sınıfın çıkarlarını güç yoluyla güvence altına almaktır. [5]

Žižek gibi komünizmi bir bilim olarak kabul etmeyerek devletin hangi toplumsal ve ekonomik koşullar altında geliştiğini anlamaktan aciz “radikaller” açısından bu durum açıklığa kavuşamaz. Öte yandan yine idealizm batağına saplanmış bu küçük burjuva anlayış “demokrasi” ve “devlet” kavramları arasında ayrımlar görür. Böylece yönetici sınıflar ve bir sınıf diktatörlüğü olarak devlet nosyonu onlar için görünmez bir durum alır. Şüphesiz her ideolojiyi bir bataklık olarak gören ve komünizm bilimini uygulayanları “insanlara istediklerini dikte ettiren sapıklar” olarak gören Žižek için bunlar aşikar olduğumuz görüntülerdir. Nitekim Žižek, kapitalizmi ve GERÇEK komünizmi aynı potada eritir bunların hepsi onun felsefesinde bir Öteki (Büyük Öteki, Sanal Öteki, sanal simgesel düzen...) kavramı içerisinde erir, bu da onun için bizleri son tahlilde hakikat dayatan “sapıklar” yapar. Zizek’in kof Hegelciliği, Lacanyen kuram ile birlikte kavramları her fırsatta birbirine karıştırır, Marksizmi tahrif eder. Bu ve buna benzer idealist yaklaşımlarsa bir bütün olarak devletin sınıf diktatörlüğü olduğunun temel bir reddiyesine dönüşür.

Trump/Pence Faşizminin Alternatifi Niçin Joe Biden Değildir ve Seçimler Üzerine

Yukarıda pek çok kez Trump/Pence faşizminin, Hristiyancı faşistlerin tüm insanlık için tehlikeleri belirtildi. Bunlar acı hakikatlerdir. Ancak öte taraftan, liberal “solun” ortaya attığı çözüm önerisi gerçekten halk kitlelerinin temel çıkarlarından uzak olsa dahi bir bütün olarak faşizme karşı Demokrat Parti’ye güvenmek tehlikeli bir anlayıştır ve bunun yanı sıra insanlık düşmanı faşist rejimlerin karşısında burjuva demokratik seçimleri ile durmaya çalışmak -evet provakatif olacağım- işbirlikçiliktir!

“Ezenler arasında seçim yapmak, bu kişilerin size hükmetmesini, sizi baskı altında tutmasını ve insanlığa karşı korkunç suçlar işlemelerini engellemez... Bu insanları desteklemeniz sizi de bu suçlara dahil eder.” [6]

Ve yine bir alıntı yapmak gerekirse:

“En açık düzeyde, ABD gibi bir ülkede herhangi bir büyük göreve talip ciddi bir aday olmak, milyonlaca doları -kişisel bir serveti, yahut daha sık olarak, böyle bir paraya sahip olan kişilerin desteğini- gerektirir. Bunun ötesinde, bilinir hale gelmek ve ciddiye alınmak, kitle medyasındaki lehte (en azından, sorumlu -yani kabul edilebilir- politika çerçevesi dâhilinde sunulmanız anlamında lehte) duyurulara bağlıdır. Bu kitle medyası kuruluşlarına bu ismin verilmesinin sebebi, halk kitlelerine gündelik ve daimi olarak ulaşmaları ve onları etkilemeleridir. Ancak bunlar kesinlikle kitleler tarafından kontrol edilmez ve onların temel çıkarlarını temsil etmeleri veya bu çıkarlara hizmet etmeleri de söz konusu değildir. Bunlar bizzat, iktidar yapısının temel sacayaklarıdır: bu kuruluşlara (devlet malı değillerse) büyük finansal çıkar grupları sahiptir ve her durumda devlet tarafından yakından izlenerek düzenlenir. “Halkın oy vermek yoluyla kendi iradelerini ifade ettikleri” dönem itibariyle, hem seçmeleri gereken adaylar, hem de “ciddi düşünülme” hak eden “meseleler” başka birileri tarafından -yönetici sınıf tarafından- seçilmiştir. Sonuçlara sadık kalmayı çok istemeleri pek de şaşırtıcı değildir!” [7]

Demokrat Parti, tarih boyunca Amerikan İmparatorluğunun çıkarlarını savunmuş, insanlık suçlarının azmettiricisi olmuştur. Amerikan emperyalizminin Vietnam’dan, Ortadoğu’ya, Güney Amerika’ya kadar müdahalelerinin, neokolonyal uygulamalarının ilerletilmesinde ya büyük ölçüde rol almış ya da en basit tabiriyle kof bir muhalefet yürütmüş, ilerici olarak niteleyebileceğimiz kitleleri bilinçli olarak yanlış yönlendirmişlerdir. Burjuva sınıfının diktatörlüğünün başarılı bir uygulayıcısı ve azmettiricisi olarak Demokrat Parti, halk kitlelerini seçim paradigması içerisinde boğarak onları da iktidar piramidinin iki tarafından birine mahkum hale getirmekte, gerçek çıkış yollarını kapatmaktadır.

Bütün bunlara ek olarak şu günlerde Bernie Sanders, Ilhan Omar, Alexandria Ocasio-Cortez gibi partinin “radikal” tarafı olarak bir grubun Yeşil Yeni Düzen, zenginlerin vergilendirilmesi, sağlık reformları gibi çeşitli siyasi retorikleri son tahlilde bu sistemin başat çelişkisi olan, kapitalist-emperyalist sistemin anarşik örgütlenmesi ile ciddi bir tezat oluşturmaktadır ve bu siyasi retoriklerin çoğu işte tam da bu çelişkiden mütevellit birer çözüm değillerdir. [8] İşte bütün bunlardan ötürü Demokrat Parti bu sistemin bir temsilcisidir ve faşizm karşısında güvenilir bir

ortak değildir.

Bütün Bunlara Mecbur Değiliz!

İnsanlık bu çirkin prangalarla ve bu sistemin dehşetleri içerisinde yaşamaya mecbur değildir. Bugün ABD’de, bu köktendinci faşizme karşı burjuva demokrasininin normları dışında şiddet içermeyen sürekli kitlesel eylemler düzenleyerek kararlı bir mücadele yürüten *Refuse Fascism* (*Faşizmi Reddet*) inisiyatifi yer almaktadır. Faşizmi Reddet, bu rejimin insanlık için oluşturduğu tehlikenin farkındadır ve bu rejimin iktidardan inmesini hedefler.

Kof “radikallerin” veya liberal solun sunduğu çözümsüz çözüm önerilerine mecbur değiliz. Bütün bu gereksiz acılardan kurtulmak, radikal bir şekilde farklı ve daha iyi bir dünya gerçek bir devrim ile mümkündür. Bu devrim arzulanabilir, mümkündür ve insanlığın kurtuluşu için zorunludur. Bugün Bob Avakian’ın mimarı olduğu ve önderliğini yaptığı yeni komünizmin destekçileri olan bizler bir kere daha şunu hatırlatmak istiyoruz:

DEVİRİM, DAHA AZI DEĞİL!

Referanslar:

[1] <https://www.patrickbetdavid.com/about-patrick/>

[2] <http://yenikomunizm.com/koronavirus-surecinin-sahte-radikali-slavoj-zizek/>

[3] <https://platypus1917.org/2011/12/01/occupy-movement-interview-with-slavoj-zizek/>

[4] <http://yenikomunizm.com/fasistler-weimar-cumhuriyetinin-yikimi-ve-onun-yerini-alacak-olan/>

[5] Bob Avakian, *Demokrasi Neden Daha İyisini Yapamayalım ki?*, El Yayınları

[6] “İlkeli Tavizler ve İnsanlığa Karşı Diğer Suçlar” – Bob Avakian

[7] “Seçimlerin Doğası, Görevi ve Sınırlılıkları Hakkında” – Bob Avakian

[8] <https://revcom.us/a/592/5-reasons-green-new-deal-is-dangerous-en.html> ve

ayrıca bkz : <https://revcom.us/a/592/fdrs-new-deal-and-the-american-empire-en.html>